

اظهار نظر کارشناسی درباره: «لایحه اصلاح قانون به کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری»

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۲۰۶۴۸

کد موضوعی: ۲۴۰

دوره دوازدهم - سال اول

ثبت: ۱۲۱

چاپ: ۱۵۶

عنوان گزارش: اظهار نظر کارشناسی درباره: «لایحه اصلاح قانون بکارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری»

نوع گزارش: طرح/لایحه ، نظارتی ، راهبردی ، پیش‌نویس قانونی

نام دفتر: مطالعات حقوقی (گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی)

تهیه و تدوین کنندگان: رامین مالک، سیدمیثم عظیمی

مدیر مطالعه: سیدمیثم عظیمی

ناظران علمی: احمد حکیم‌جوادی، جلیل محبی

اظهار نظر کننده: عسگر صفری (مطالعات سیاسی)

صفحه آرا: نرجس امیراحمدی

واژه‌های کلیدی:

۱. سلاح

۲. مأمورین

۳. بکارگیری مجاز

تاریخ شروع مطالعه: ۱۴۰۳/۹/۱

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۲/۳

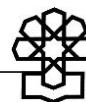
به نام خدا

فهرست مطالب

۱	چکیده
۱	خلاصه مدیریتی
۲	۱. مقدمه
۳	۲. پیشینه
۳	۲-۱. سوابق مطالعاتی در مرکز
۳	۲-۲. سوابق تقنینی به همراه آسیب شناسی
۴	۳. ارزیابی مصوبه کمیسیون
۴	۳-۱. تعیین دامنه مفهوم مأمورین مشمول قانون
۴	۳-۲. به روزرسانی وضعیت‌های مجاز برای استفاده از سلاح در جهت تامین امنیت عمومی
۴	۳-۳. روزآمد سازی مراتب استفاده از سلاح
۵	۳-۴. گسترش حمایت از مأمورین
۵	۳-۵. پیش‌بینی هیئت کارشناسی مشورتی
۵	۳-۶. استفاده از فناوری‌های پیشرفته
۵	۳-۷. پیش‌بینی سازکارهای نظارتی
۶	۳-۸. ملاحظات ویرایشی
۶	۴. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری
۱۵	منابع و مأخذ

فهرست جداول

۳	جدول ۱. تحلیل پیشینه پژوهشی
۳	جدول ۲. تحلیل پیشینه تقنینی

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«لایحه اصلاح قانون بکارگیری سلاح توسط مأمورین
نیروهای مسلح در موارد ضروری»

چکیده

قانون «به کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری»، به عنوان ابزاری حیاتی برای تعادل میان امنیت عمومی و حقوق شهروندان و تنظیم رفتار مأمورین و نیز شرایط مجاز استفاده از سلاح را در برمی گیرد، در سال ۱۳۷۳ تصویب گردید و به سبب گذشت زمان و بروز مسائل جدید مانند تحولات اجتماعی و تغییر ماهیت تهدیدات امنیتی و تروریستی، بازنگری، روزآمدسازی و اصلاحات ساختاری این قانون را به ضرورتی اجتناب ناپذیر تبدیل کرده است. گزارش حاضر در تلاش است تا با بررسی پیشینه قانونی و آسیب شناسی مواد قانون، به بررسی مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی در این خصوص بپردازد؛ در این خصوص می توان به پیشنهادات اصلاحی همچون تعریف دقیق دامنه مأمورین مجاز، اضافه شدن موارد جدید امکان استفاده از سلاح با شرایط مشخص (مانند گروگان گیری، اسیدپاشی، و شورش در زندان ها)، روزآمدسازی ضوابط استفاده از سلاح (مانند لزوم هدف قراردادن لاستیک خودرو در مواقع متوقف ساختن خودرو)، و پیش بینی سازوکارهای نظارتی (نظیر نصب دوربین روی لباس مأمورین و گزارش دهی دوره ای به مجلس) اشاره کرد. همچنین، حمایت از مأمورین در فرایندهای قضائی و ایجاد هیئت کارشناسی به عنوان بازوی مشورتی مقام قضائی در بررسی انطباق اقدامات با قانون، از دیگر نوآوری های این مصوبه می باشد. از همین رو، به نظر می رسد که اصلاحات پیشنهادی ضمن آنکه پاسخگو و تأمین کننده امنیت شهروندان باشد، از طریق تقویت شفافیت و پاسخگویی به افزایش اعتمادی عمومی و تضمین حقوق شهروندی نیز کمک کند. در نهایت، به نظر می رسد مصوبه پیشنهادی، می تواند با ایجاد تعادل بین تأمین امنیت شهروندان و تعیین حدود مسئولیت مأمورین، کمک قابل توجهی به کشور در مقابله با تهدیدات پیچیده بنماید.

خلاصه مدیریتی

مسئله اصلی

قانون «به کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری» که در سال ۱۳۷۳ تصویب شده است، به سبب چالش های متعدد در حوزه ابهام در تعاریف، عدم تطبیق با تهدیدات نوین و ضعف ساختارهای نظارتی، نیازمند اصلاحاتی است که باعث شده است که در عمل، با تفسیرهای سلیقه ای و خلأهای موجود، از طرفی به میزان لازم حمایت مناسبی از مأمورین نداشته باشد و از طرف دیگر مأمورین اختیار و ابزار قانونی لازم در جهت مواجهه با تهدید کنندگان نظم و امنیت عمومی را نداشته باشند.

نقاط ضعف و قوت لایحه

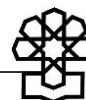
کلی‌گویی‌هایی موجود در قانون فعلی از یک سو و ناکارآمدی قانون در مواردی مانند گروگان‌گیری یا وضعیت‌های جدید در کنار ضعف حمایت از مأموریت که امنیت شغلی آنها را تأمین می‌کند، باعث شده است که این قانون در عمل نتواند به کارآمدی مطلوب خود برسد. در نتیجه، از طریق روزآمدسازی در تعریف مفاهیم و گسترش دامنه شمول قانون که شرایطی مانند شورش در زندان‌ها و حفاظت از شخصیت‌ها را نیز به شرایط مجاز استفاده سلاح اضافه کند، در کنار تلاش برای تعیین ضوابط دقیق تر امکان بکارگیری سلاح از طریق رعایت حداقل در تیراندازی که حتی المقدور به پا یا لاستیک خودرو تیراندازی شود به بهبود این قانون کمک می‌کند. این در حالی است که از طریق تقویت سازکارهای نظارتی مانند نصب دوربین روی لباس مأمورین و تشکیل هیئت کارشناسی، همچنین گسترش چتر حمایت قانونی از مأمورین از طریق پیش‌بینی بیمه مسئولیت مدنی به عنوان وثیقه در پرونده‌های قضایی، حفظ حقوق سازمانی مأمورین تا صدور حکم قطعی باعث می‌شود که هم مأمورین برای انجام مأموریت‌های محوله از توانایی لازم برخوردار باشند و هم حقوق شهروندی بهتر تضمین شود.

پیشنهادات مرکز پژوهش‌ها

به نظر می‌رسد اصلاحات مصوب کمیسیون در خصوص این قانون، نه تنها به تقویت امنیت عمومی کمک می‌کند بلکه از طریق تعیین دقیقتر ضوابط بکارگیری سلاح همچون لزوم برگزاری دوره‌های آموزشی و در اختیار قراردادن تجهیزات متناسب با مأموریت‌ها، گامی اساسی در تحقق جامعه امن و مبتنی بر حاکمیت قانون و رعایت حقوق شهروندی بشمار می‌رود.

۱. مقدمه

نظم و امنیت عمومی، از مسائل اساسی حیات اجتماعی و تضمین حقوق شهروندی در هر جامعه‌ای محسوب می‌شود. نیروهای مسلح و انتظامی، به‌عنوان بازوهای اجرایی حاکمیت، در تلاش هستند تا از طریق مقابله با تهدیدات داخلی و خارجی نسبت به حفظ امنیت پایدار در جامعه اقدام نمایند. در این میان، تنظیم و تعیین مرز میان انجام وظیفه قانونی مأمورین و حفظ حقوق شهروندی، در قالب «قانون به‌کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری» صورت می‌گیرد؛ این قانون، یکی از قوانین کلیدی به‌منظور حفظ نظم و امنیت عمومی است که تلاش می‌کند تا ضمن حفاظت از جان مأمورین و شهروندان در شرایط اضطراری، تلاش می‌کند تا تضمین کند که استفاده از سلاح، در یک چارچوب حقوقی مبتنی بر اصول «ضرورت» و «تناسب» انجام شود به‌گونه‌ای که ضمن تنظیم رفتار مأمورین در استفاده از سلاح در شرایط اضطراری، نسبت به امکان استفاده صحیح از آن در برقرار امنیت پایدار نقش ایفا کند. گستره اثر این قانون، نه تنها در حفظ امنیت عمومی جامعه که در ارتباط با حقوق بنیادین شهروندان همچون حق حیات، امنیت اشخاص و نیز آزادی‌های افراد می‌باشد. باین‌حال، تحولات اجتماعی و تغییر ماهیت تهدیدات بخصوص تهدیدات امنیتی - تروریستی در چندسال اخیر در کشور، و افزایش انتظارات عمومی، لزوم بازنگری و به‌روزرسانی این قانون را به یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر تبدیل کرده است.

۲. پیشینه

نیروهای مسلح در مواجهه با مواردی همچون جرایم سازمان یافته، تروریسم، ناآرامی‌ها و شورش‌های مسلحانه، و یا حمله به زیرساخت‌های کشور، نیازمند این هستند که تا بتوانند از جامعه و خود در برابر این تهدیدات دفاع نمایند. در این شرایط، مأمورین این اختیار را باید داشته باشند که در وضعیت خطرات قریب‌الوقوع برای جان افراد یا امنیت ملی، از سلاح خود به منظور دفاع به نحو صحیحی استفاده نمایند. این مسئله، نیازمند وجود قانونی است که مأمورین بتوانند در عمل، مبتنی بر یک چارچوب قانونی شفاف تصمیم‌گیری کرده و از سلاح خود استفاده نموده و درعین حال، از هرج و مرج‌های احتمالی در شرایط بحرانی پیشگیری نمایند. این مهم در سال ۱۳۷۳ و با تصویب «قانون به‌کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری» [۱] انجام شد.

۲-۱. سوابق مطالعاتی در مرکز

جدول ۱. تحلیل پیشینه پژوهشی

ردیف	عنوان گزارش	سال انتشار	شماره مسلسل	نام دفتر/سازمان/انهاد	توضیحات
۱	اظهارنظر کارشناسی درباره: «لایحه اصلاح قانون به‌کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری»	۱۳۹۵	۲۴۰۱۵۱۰۱	دفتر مطالعات حقوقی	

۲-۲. سوابق تقنینی به همراه آسیب شناسی

جدول ۲. تحلیل پیشینه تقنینی

ردیف	نام سند (قانون... / تصویب‌نامه.../...)	مرجع تصویب	تاریخ تصویب	شماره ماده / صفحه	نکات برجسته / نقاط ضعف و قوت / پیامدهای اجرا
۱	قانون به‌کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری	مجلس شورای اسلامی	۱۳۷۳/۱۰/۱۸	۱۷ ماده	۱. تعریف مأمورین ۲. شرایط به‌کارگیری سلاح ۳. مسئولیت فرماندهان ۴. تعیین حدود مسئولیت مأمورین ۵. قدیمی بودن قانون ۶. محدود به وسائل نقلیه زمینی و خودرو

۳. ارزیابی مصوبه کمیسیون

با وجود اهمیت قانون به کارگیری سلاح، قانون فعلی، همراه با چالش‌هایی بوده است که ضرورت اصلاح آن را آشکار می‌سازد. پاسخگویی به تحولات پیچیده اجتماعی و امنیتی، شفاف‌سازی شرایط استفاده و فرایندهای تصمیم‌گیری، ضرورت تقویت حاکمیت قانون و حمایت قضائی، باعث شد تا اصلاحاتی به منظور افزایش کارایی و روزآمدسازی پیشنهاد گردد، چرا که بدون اصلاحات پیشنهادی، قانون فعلی پاسخگوی نیازهای فعلی امروزی نبود؛ از همین رو، در ادامه به ارزیابی مصوبه کمیسیون در این راستا پرداخته می‌شود.

۳-۱. تعیین دامنه مفهوم مأمورین مشمول قانون

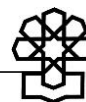
ماده (۱) قانون، ضابطه مشخصی ارائه نکرده و صرفاً محدوده وسیعی از مأمورین مسلح را ذکر کرده بود که در پیشنهاد اصلاحی برای ماده و اضافه شدن دو تبصره به آن، مشخص گردید که مأمورین موضوع این قانون افرادی هستند که به موجب قانون یا مصوبات شورای عالی امنیت ملی یا ستاد کل نیروهای مسلح برای انجام مأموریت‌های محوله و یا از سوی مراجع قانونی به منظور حفاظت از خود (موضوع ماده (۱۵۶) قانون مجازات اسلامی) مسلح شده باشند.

۳-۲. به روزرسانی وضعیت‌های مجاز برای استفاده از سلاح در جهت تامین امنیت عمومی

در ماده (۳) قانون، هرچند مواردی که مأمورین حق به کارگیری سلاح داشتند، مشخص شده بود، لکن به سبب ملاحظات و گذشت سی سال از تصویب قانون فعلی، نیاز بود تا موارد جدیدتری نیز بدان اضافه گردد. از همین رو، در بند (۴) این ماده، دامنه مجرمینی که تهدید کننده امنیت عمومی هستند وسیع‌تر شده و مواردی همچون گروگان‌گیری، آدم‌ربایی، اسیدپاشی، زورگیری، قاچاقچیان مواد مخدر و سلاح، و مانند اینها، همچنین در بند (۵)، «شورش‌های داخل زندان» نیز افزوده شد. در بند (۶) این ماده، عبارت «اماکن انتظامی» اصلاح شده و تأسیسات و تجهیزات و اماکن نظامی و انتظامی و امنیتی به صورت دقیق‌تری تعریف گردیده و دامنه آن به طور مشخص تعریف گردید. همچنین در دو بند (۱۰) و (۱۱) وضعیت‌های جدیدی به این ماده اضافه گردید که در بند (۱۰) به منظور حفاظت از مقامات و شخصیت‌ها و اجلاس و گردهمایی‌های مدنظر و در بند (۱۱) به منظور مقابله با ایجاد رعب و وحشت در فرودگاه‌ها و هواپیمارمایی یا خراب‌کاری در تأسیسات مربوطه، امکان استفاده از سلاح برای مأمورین فراهم گردد.

۳-۳. روزآمد سازی مراتب استفاده از سلاح

هرچند که در قانون، در ماده (۷) مأمورین ابتدا می‌بایست نسبت به تیراندازی به پا اقدام می‌کردند ولی در پیشنهاد جدید برای اصلاح این ماده، این مرتبه در خصوص وسایل نقلیه، لاستیک خودرو است که مأمورین مکلف هستند در هنگام تیراندازی به افراد حتی المقدور پا و در خصوص وسایل نقلیه زمینی، لاستیک خودرو را مورد هدف قرار دهند تا نسبت به حفظ جان افراد بخصوص اشخاصی که در ماجرا دخیل نیستند، مراقبت بیشتری صورت بگیرد.

۳-۴. گسترش حمایت از مأمورین

در این لایحه، تلاش شد تا در صورت به‌کارگیری سلاح، حمایت‌های لازم از مأمورین صورت بگیرد؛ به همین منظور، در تبصره (۲) ماده (۱۳) در صورتی که در اثر تیراندازی مأمورین، جنایتی متوجه اشخاص گردد در حالی که قرائن دال بر رعایت شرایط از سوی مأمورین باشد، این امکان فراهم باشد که اولاً سازمان متبوع در قراردادهای تأمین کیفری از نوع کفالت و وثیقه، نسبت به سپردن این وثیقه اقدام نماید و نسبت به حمایت از مأمورین از طریق نماینده حقوقی یا وکیل اقدام نمایند؛ همچنین امکان استفاده از بیمه‌نامه معتبر مسئولیت مدنی به عنوان وثیقه فراهم باشد تا در طول مدت رسیدگی، مأمورین از حمایت‌های لازم برخوردار باشند.

از سوی دیگر، در فرض یاد شده، اصل بر این خواهد بود که صرف استفاده از سلاح، به معنای عمدی بودن جرح یا قتل نبوده و از شمول بند (ب) ماده (۲۹۰) قانون مجازات اسلامی خارج خواهد بود مگر اینکه ثابت شود شرایط لازم رعایت نشده است.

لازم به ذکر است که در مدت رسیدگی تا صدور حکم قطعی، مأمورین از کلیه حقوق قانونی و سازمانی برخوردار می‌باشند تا امنیت شغلی آنها از بین نرفته و چتر حمایتی سازمان متبوع و حمایت قانونی، بر مأمورین وجود داشته باشد.

۳-۵. پیش‌بینی هیئت کارشناسی مشورتی

از سوی دیگر در ماده (۱۲) هیئت کارشناسی پیش‌بینی شده است که در آن، نسبت به تشخیص انطباق یا عدم انطباق اقدامات مأمور با ضوابط مشخص شده در این قانون در خصوص به‌کارگیری سلاح مورد کارشناسی قرار گرفته و در اختیار مقام قضائی مربوط قرار گیرد. این هیئت متشکل از نماینده حفاظت اطلاعات یا حراست دستگاه مربوط، نماینده بازرسی، دو نفر کارشناس متخصص در سلاح، و یک نفر قاضی است تا به سبب اهمیت و پیچیدگی موضوع، مسئله از ابعاد مختلف مورد بررسی کارشناسی قرار گیرد.

۳-۶. استفاده از فناوری‌های پیشرفته

با توجه به گسترش فناوری‌ها و با عنایت به تکلیف مفاد بند (ث) ماده (۱۰۳) قانون برنامه هفتم توسعه، مقرر شد که دوربین و تجهیزات الکترونیکی مناسب روی لباس ضابطین فراجا نصب شود تا به صورت شفاف، هم مأمورین بتوانند به مأموریت‌های خود را به صورت دقیق و شفاف انجام دهند و در صورت به‌کارگیری سلاح، حقی از آنها ضایع نشود و هم حقوق شهروندان در مواجهه با پلیس، رعایت گردد.

۳-۷. پیش‌بینی سازکارهای نظارتی

با توجه به حساسیت موضوع، پیشنهاد گردید که ستاد کل نیروهای مسلح، هر شش ماه یکبار نسبت به ارائه گزارش اجرای این قانون به کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی ارائه نماید تا در صورت نیاز نسبت به اصلاح و روزآمدسازی قانون اقدامات لازم به عمل آید.

۸-۳. ملاحظات ویرایشی

اهمیت موضوع قانون، به‌گونه‌ای است که نیازمند این است تا هرگونه ابهام در واژگان برطرف شده و به‌صورت شفاف موارد طرح گردد. از همین رو، برخی نکات ویرایشی نیز در مواد مختلف اصلاح گردید که به ذکر برخی از آنها اکتفا می‌شود؛ به طور مثال، در صدر ماده (۳) صرفاً «مأمورین انتظامی» عنوان شده بود که به‌منظور رعایت شمول قانون به «مأمورین موضوع ماده (۱) این قانون» تغییر یافت. در بند (۳) ماده (۳)، صرفاً در صورت در خطر بودن جان، امکان استفاده از سلاح بود که به سبب اهمیت، «ناموس» نیز به آن اضافه گردید تا ارزش‌های مورد حمایت قانون گسترده‌تر و دقیق‌تر باشند. در تبصره (۲) ماده (۴) عبارت «نیروی نظامی» به «نیروهای نظامی و امنیتی» تغییر یافته و در ماده (۵)، با اضافه‌شدن واژه «امنیتی»، «مأمورین نظامی و انتظامی و امنیتی موضوع ماده مزبور شدند. یکی دیگر از ویرایش‌ها که به شفاف‌شدن قانون کمک شایانی کرد، اضافه‌شدن عبارت «اعم از زمینی یا دریایی» به ماده (۶) بود تا وسایل نقلیه صرفاً به خودرو محدود نشده و موارد بیشتری را شامل شود تا ابهامات قانون برطرف گردد.

۴. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

تعیین دقیق و جامع ضوابط و وضعیت‌های مجاز در به‌کارگیری سلاح توسط مأمورین در موارد ضروری، سنگ بنای تعادل میان «تأمین نظم و امنیت عمومی» و «تضمین حقوق شهروندی» در جامعه است که از یک سو به مأمورین کمک می‌کند تا در مواجهه با تهدیدات مختلف، از ابزارها و اختیارات قانونی لازم برای حفاظت از جان شهروندان و حفظ نظم و امنیت برخوردار باشند و از سوی دیگر، با تعیین دقیق مسئولیت‌ها و ارائه آموزش‌های تخصصی و مهارتی به مأمورین حقوق شهروندان نیز تضمین گردد از همین رو، نیازهای پیچیده و امروزی بخصوص به سبب تهدیدات امنیتی و تروریستی که کشور ما با آنها مواجه است، نیاز به اصلاح و روزآمدسازی این قانون را بیش‌ازپیش می‌کند. با عنایت به بررسی انجام شده تصویب گزارش کمیسیون مربوطه مورد پیشنهاد می‌باشد.

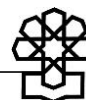

شماره ماده	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون
۱	✓			
۲	✓			
۳	✓			
۴	✓			
۵	✓			
۶	✓			
۷	✓			
۸	✓			
۹	✓			
۱۰	✓			
۱۱	✓			
۱۲	✓			
۱۳	✓			
۱۴	✓			
۱۵	✓			
۱۶	✓			
۱۷	✓			
۱۸	✓			
۱۹	✓			

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
۱	در عنوان قانون به کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری مصوب ۱۳۷۳/۱۰/۱۸ عبارت «نیروهای» حذف می شود.	✓				با توجه به اصلاحات صورت گرفته در متن ماده (۱) قانون و الحاق دو تبصره به آن لازم است واژه "نیروهای" از عنوان قانون حذف شود تا عنوان قانون منطبق با مفاد قانون در خصوص مشمولین آن شود.	
۲	ماده (۱) قانون به شرح زیر اصلاح و عنوان تبصره آن به تبصره (۱) تغییر می یابد و دو تبصره نیز به عنوان تبصره های (۲) و (۳) به شرح زیر به آن الحاق می شود: ماده ۱- مأمورین نیروهای مسلح و سایر اشخاصی که به موجب قوانین و مقررات مجاز به حمل سلاح می باشند، در انجام مأموریت های محوله موظفند برای به کارگیری سلاح، ضوابط این قانون را رعایت کنند.	✓				بر اساس اصلاحات صورت گرفته با توجه به اینکه لازم است تمام افراد و اشخاصی که بر اساس قوانین و مقررات و <u>مصوبات شورای عالی امنیت ملی و یا ستاد کل نیروهای مسلح سلاح در اختیار دارند در اجرای مأموریت ها مکلفند در چهارچوب ضوابط و مقررات این اقدام نمایند. این خلاء با اصلاح ماده (۱) قانون مرتفع گردیده است.</u> همچنین در تبصره (۱) این نکته مورد توجه قرار گرفته است که افرادی که بر اساس مقررات	

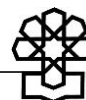
شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق مخالف موافق	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
	تبصره ۲- در خصوص افرادی که به موجب حکم یا مجوز قانونی مراجع صلاحیت‌دار برای حفاظت از خود مسلح شده‌اند، برابر ماده (۱۵۶) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲/۲/۱ و تبصره‌های آن عمل خواهد شد. تبصره ۳- افرادی که مشمول صدر این ماده نیستند، چنانچه به موجب مصوبات شورای عالی امنیت ملی یا ستاد کل نیروهای مسلح تسلیح شوند و مأموریت به آنان محول شود در راستای انجام آن مأموریت، مشمول این قانون می‌شوند. شرایط، صلاحیت‌ها و نحوه همکاری این افراد در مأموریت‌ها در آیین‌نامه اجرایی این قانون مشخص می‌شود.				جهت حفاظت از خود مسلح شده‌اند با توجه به اینکه این افراد صرفاً جهت دفاع از خود امکان بکارگیری سلاح را دارند از شمول این قانون خارج و بر اساس مقررات دفاع مشروع که در قانون مجازات اسلامی در ماده (۱۵۶) این ضوابط بیان شده است عمل نمایند.	
۳	ماده (۳) قانون به شرح زیر اصلاح می‌شود: الف - در صدر ماده عبارت «مأمورین انتظامی» به عبارت «مأمورین موضوع ماده (۱) این قانون» اصلاح می‌شود. ب- در بند (۳) عبارت «یا ناموس» بعد از کلمه «جان» اضافه می‌شود. پ- بند (۴) به شرح زیر اصلاح می‌شود: ۴ - برای دستگیری مرتکبین سرقت، راهزنی، گروگان‌گیری، آدم‌ربایی، اسیدپاشی و زورگیری یا قدرت‌نمایی با سلاح سرد یا گرم، قاچاق مواد مخدر و روان‌گردان، یا سلاح و مهمات، قتل، تجاوز به عنف، جاسوسی، ترور، تخریب یا انفجار که در حال فرار باشند یا اقدام به مقابله با سلاح (اعم از سرد یا گرم) کنند. ت- در ابتدای بند (۵) عبارت «درمورد شورش‌های داخل زندان یا» اضافه شده و همچنین بعد از عبارت «یا زندانی از» عبارت «تحت نظرگاه» اضافه می‌شود. همچنین قبل از عبارت «دستگیری»، عبارت «مهار شورش» اضافه می‌شود. ث- در تبصره بند (۵)، عبارت «و وزارت اطلاعات با هماهنگی ستادکل نیروهای مسلح ظرف شش ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون» بعد از کلمه «دادگستری» اضافه می‌شود. ج - بند (۶) به شرح زیر اصلاح می‌شود: ۶- برای حفظ تأسیسات، تجهیزات و اماکن نظامی و انتظامی و امنیتی شامل محل استقرار				در این ماده اصلاحاتی به شرح زیر صورت گرفته است: ۱- با عنایت به اصلاح صورت گرفته در ماده (۱)؛ عبارت ابتدای این ماده نیز باید اصلاح شود که به ترتیب مذکور بازنویسی شده است. ۲- در بند ۳ کلمه "ناموس" اضافه گردیده است. ۳- با توجه ضرورت تامین هر چه بیشتر امنیت برای شهروندان در بند ۴؛ در کنار دستگیری سارق و راهزن و افراد تروریست، دستگیری مجرمین خطرناک دیگری که موجبات ترس و ناامنی در جامعه را ایجاد می‌کنند نیز به موارد این بند اضافه گردیده است. مواردی که به این بند الحاق گردیده است عبارت است از: گروگان‌گیران، آدم‌ربایان، مرتکبان اسیدپاشی و زورگیران یا قدرت‌نمایان با سلاح سرد و یا گرم، قاچاقچیان مواد مخدر و روان‌گردان، یا سلاح و مهمات، قاتلان، متجاوزان به عنف و کسانی که اقدام به جاسوسی نموده‌اند. ۴- در حال حاضر موارد شورش در زندان که می‌تواند تبعات جانی برای سایر زندانیان داشته باشد مشمول بند ۵ نمی‌شود لذا این خلاء در بند مربوطه مرتفع گردیده است. ۵- حفاظت از اماکن انتظامی به عنوان یکی از مهمترین مراکز که محل استقرار نیروها و محل نگهداری سلاح و مهمات می‌باشد صرفاً محدود و منحصر در اماکن می‌باشد لذا لازم است به منظور رفع خلا و ابهام قانونی موارد دیگر	

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهاری نظر کارشناسی	متن اصلاحی
	<p>نیروهای مسلح و محل نگهداری سلاح و مهمات و اسناد طبقه‌بندی شده نظامی، انتظامی و امنیتی و نیز کاروان‌های حمل مواد ناریه و منفجره و تجهیزات نظامی حسب وظایف محوله در مقابل هر گونه هجوم، حمله و ورود به عنف برای اقداماتی مانند ترور، تخریب، آتش‌زدن، غارت اسناد و اموال، گروگان‌گیری و اشغال.</p> <p>چ - در بند (۷) عبارت «طبق ضوابط قانونی» جایگزین عبارت «جهت انجام مأموریت» می‌شود.</p> <p>ح - بند (۸) به شرح زیر اصلاح می‌شود:</p> <p>۸- برای حفظ اماکن طبقه‌بندی شده (حیاتی، حساس، مهم و قابل حفاظت) در مقابل هر گونه هجوم و حمله یا ورود به عنف برای اقداماتی مانند ترور، تخریب، آتش‌زدن، غارت اسناد و اموال، گروگان‌گیری و اشغال.</p> <p>خ- در بند (۹) عبارت «مبادرت به» جایگزین کلمه «قصد» و حرف «را» حذف گردیده و بعد از عبارت «ورود و یا خروج» واژه «کرده» اضافه می‌شود و عبارت «مأمورین مرزبانی» به واژه «مرزبانان» اصلاح می‌شود.</p> <p>د- بند (۱۰) به شرح زیر اصلاح می‌شود:</p> <p>۱۰- برای حفاظت مقامات و شخصیت‌های داخلی و خارجی دارای رده حفاظتی یا حفاظت از اجلاس‌ها و گردهمایی‌های مصوب شورای امنیت کشور</p> <p>ذ- متن زیر به عنوان بند (۱۱) به این ماده الحاق می‌شود:</p> <p>۱۱- برای مقابله با ایجاد رعب و وحشت در فرودگاه‌ها یا هواپیماربابی یا ساقط کردن هواپیمای در حال پرواز یا بالگرد یا خراب‌کاری در وسایل و تأسیسات پروازی و همچنین اقدامات تروریستی و یا عملیات انتحاری</p> <p>ر- تبصره (۲) ماده حذف می‌شود.</p> <p>ز- تبصره (۳) ماده به تبصره (۲) اصلاح و در آن، بعد از عبارت «موارد مندرج در این قانون» عبارت «به استثنای عملیات انتحاری و هواپیماربابی و مقابله با اشرار مسلح به هنگام کمین و ضد کمین» اضافه می‌شود.</p>				<p>همچون <u>کاروان‌های حمل مواد ناریه و منفجره و تجهیزات نظامی</u> به بند ۶ الحاق گردد.</p> <p>۶- با عنایت به وقوع اقدامات تروریستی علیه شخصیت‌ها و مقامات دارای رده حفاظتی لازم است در قانون به صراحت این مورد به عنوان یکی از مواردی بند ۴ ماده ۳ پیش بینی گردد.</p> <p>۷- به منظور جلوگیری از ایجاد رعب و وحشت و وقوع اقدامات تروریستی در اماکن عمومی حساس و پرجمعیت مانند فرودگاهها لازم است در این خصوص نیز خلاء قانونی مرتفع گردد که در بند ۱۱ مصوبه کمیسیون پیش بینی لازم صورت گرفته است.</p> <p>۸- با توجه به اینکه در برخی موقعیت‌های بسیار حساس و عملیاتی امکان عملی رعایت برخی مراتب وجود ندارد و در عین حال تکلیف تامین امنیت به عنوان یک تکلیف ذاتی بر عهده مامورین مربوطه قرار گرفته است در این خصوص اصلاحات لازم در تبصره ۳ صورت گرفته است.</p>	

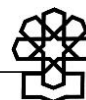
شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهاری نظر کارشناسی	متن اصلاحی
۴	ماده (۴) قانون به شرح زیر اصلاح می‌شود: الف- در صدر ماده عبارت «کنترل راهپیمایی‌های غیرقانونی» حذف می‌شود. ب- در بند «الف» قبل از کلمه «مؤثر» عبارت «در کنترل اوضاع» اضافه می‌شود. پ- در تبصره (۱)، عبارت «و در صورتی که فرماندار معاون سیاسی نداشته باشد این مسوولیت را به یکی از اعضای شورای تأمین محول خواهد نمود.» حذف می‌شود. ت- در تبصره (۲)، عبارت «نیروی نظامی» به عبارت «نیروهای نظامی و امنیتی» اصلاح می‌شود.	✓			۱- با توجه به عبارت فرونشاندن شورش و بلوا و ناآرامی‌ها که در ماده ذکر شده است نیازی به عبارت «کنترل راهپیمایی‌های غیرقانونی» نیست و لذا پیشنهاد حذف آن ارائه شده است. ۲- در تبصره ماده به جهت ارتقاء تصمیمات شورای تأمین با حذف عبارت «و در صورتیکه فرماندار معاون سیاسی نداشته باشد این مسوولیت را به یکی از اعضای شورای تأمین محول خواهد نمود» از تبصره مقرر گردیده است که تشخیص ناآرامی‌های موضوع این ماده صرفاً توسط رئیس شورای تأمین استان و شهرستان و در غیاب هر یک بر عهده معاونان آنان باشد.	
۵	در ماده (۵) قانون، پس از کلمه «انتظامی» واژه «و امنیتی» اضافه می‌شود.	✓				
۶	ماده (۶) قانون به شرح زیر اصلاح می‌شود: الف - در صدر ماده، پس از عبارت «وسایل نقلیه»، عبارت «اعم از زمینی یا دریایی» اضافه می‌شود. ب - در بند «الف»، پس از عبارت «وسیله نقلیه» عبارت «یا شناور» اضافه می‌شود. همچنین بعد از عبارت «کالای قاچاق یا مواد مخدر یا روانگردان» عبارت «یا در حال قاچاق انسان یا حمل اتباع بیگانه غیرمجاز» اضافه می‌شود. همچنین عبارت «مأمور باید حتی‌المقدور با حفظ جان افراد غیرمرتکب تیراندازی کند.» به آخر این بند اضافه گردید. پ- در بند «ب»، بعد از عبارت «وسیله نقلیه» عبارت «یا شناور» اضافه می‌شود. ت- متن زیر به عنوان بند «ج» به ماده الحاق می‌شود: ج- در ایستگاه‌های ایست و بازرسی که مطابق مقررات ایجاد شده است در صورتی که قرآنی بر ارتکاب هریک از جرائم مندرج در این قانون وجود داشته باشد و راننده وسیله نقلیه به اخطار ایست مأموران ایستگاه‌های ایست و بازرسی توجه نکرده و از تمام موانع عبور کند و یا ناخدای شناور به اخطار گشت دریایی توجه نکند.	✓			در حال حاضر حکم قانون در خصوص وسایل نقلیه دریایی صراحت ندارد، لذا این اصلاح در مصوبه کمیسیون صورت گرفته است و متناظر با این اصلاح در بندهای ذیل این ماده نیز اصلاحاتی صورت گرفته است.	

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
	ث- در تبصره (۱) این ماده، بعد از عبارت «وسایل هشداردهنده»، عبارت «و مراقبتی» اضافه می‌شود. ج- متن زیر به عنوان تبصره (۳) به ماده الحاق می‌شود: تبصره ۳- در مواردی که از وسیله نقلیه زمینی، شناور دریایی یا هر نوع وسیله پرنده برای عملیات انتحاری یا تهاجم علیه شخصیت‌ها و افراد، اماکن حیاتی و حساس، اماکن نظامی، انتظامی و امنیتی، جمعیت‌ها و ستون‌های نقل و انتقال تجهیزات و نفرات نظامی یا انتظامی و کاروان‌های حمل مواد ناریه عمرانی یا محل‌های نگهداری این مواد استفاده شود، رعایت شرایط مندرج در این ماده و تبصره‌های (۱) و (۲) آن، برای متوقف کردن وسیله مذکور توسط مأمورین الزامی نیست.					
۷	در صدر ماده (۷) قانون، بعد از عبارت «حتی المقدور پا»، عبارت «و در خصوص وسایل نقلیه زمینی لاستیک خودرو را» اضافه شده و در تبصره ماده (۷) قانون، کلمه «انتظامی» حذف می‌شود.		✓		با توجه به اصلاحات صورت گرفته در ماده (۶) در این ماده نیز لازم بود اصلاحاتی صورت گیرد.	
۸	در ماده (۸) قانون، بعد از کلمه «فرماندهان»، عبارت «و مسئولان» اضافه و عبارت «مسئولیت‌های آنان را گوشزد نمایند» به عبارت «مسئولیت‌های قانونی را به آنها متذکر شوند» تغییر می‌یابد.		✓		در این ماده برخی اصلاحات ویرایشی انجام شده است.	
۹	ماده (۹) قانون به شرح زیر اصلاح و دو تبصره به آن اضافه می‌شود: ماده ۹- سازمان مربوط موظف است آموزش‌های لازم را به مأموران داده و سلاح و تجهیزات متناسب با نوع مأموریت را در اختیار مأمورین موضوع این قانون قرار دهد. سر فصل‌ها و میزان ساعات آموزش مورد نیاز مأموران برابر ضوابطی خواهد بود که در آیین‌نامه اجرایی این قانون بیان می‌شود. تبصره ۱- وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح مکلف است ظرف مدت یک سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، سلاح و تجهیزات موضوع این قانون را تأمین کند. بار مالی ناشی از اجرای این تبصره توسط دولت تأمین و در بودجه سالانه پیش‌بینی می‌شود.		✓		موضوع آموزش دقیق و جامع مأمورین در این قانون بسیار ضروری است و لذا برای این منظور در این ماده سازوکار متناسبی پیش‌بینی شده است.	

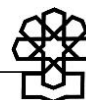
شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهاری نظر کارشناسی	متن اصلاحی
	تبصره ۲- دستورالعمل نیازمندی‌ها و نحوه توزیع تجهیزات موضوع این ماده توسط ستاد کل نیروهای مسلح تهیه و ابلاغ می‌شود.					
۱۰	ماده (۱۰) قانون به شرح زیر اصلاح می‌شود: ماده ۱۰- در اختیار قراردادن سلاح به افرادی که آموزش‌های لازم را ندیده‌اند ممنوع بوده و در صورتی که مأموریتی به این قبیل افراد محول شود، مسوولیت ناشی از آن بر عهده فرمانده مربوط خواهد بود.	✓			با توجه به ضرورت ارائه آموزش به مأمورین، در این ماده پیش بینی شده است چنانچه سلاح در اختیار افراد آموزش ندیده قرار گیرد فرمانده مربوطه دارای مسوولیت خواهد بود.	
۱۱	ماده (۱۱) قانون به شرح زیر اصلاح می‌شود: ماده ۱۱- چنانچه اقدام مأمورین مشمول این قانون، در به کارگیری سلاح منتهی به جرح یا قتل شود، صرف استفاده از سلاح دلالت بر عمدی بودن جرح یا قتل نیست و از این حیث مشمول بند «ب» ماده (۲۹۰) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲/۲/۱ نخواهد بود، مگر آنکه عدم رعایت شرایط قانونی احراز شود.	✓			یکی از مشکلاتی که در حال حاضر در فرایند قضایی وجود دارد این است که با توجه به اینکه سلاح یک ابزار نوعا کشنده محسوب می‌شود لذا در موارد مقرر در این قانون به محض استفاده از سلاح توسط مأمورین، شخص در مظان ارتکاب جرم قتل عمد قرار می‌گیرد تا روند تحقیقات به پایان برسد. این رویه به جهت برخی ابهامات و خلاهای قانونی شکل گرفته که نیاز به اصلاح دارد. مقرره پیشنهادی ذیل ماده ۱۱ به منظور رفع این اشکال پیش بینی شده است.	
۱۲	ماده (۱۲) قانون به شرح زیر اصلاح و سه تبصره به آن اضافه می‌شود: ماده ۱۲- مأمورینی که با رعایت مقررات این قانون مبادرت به به کارگیری سلاح نمایند از این جهت مسوولیت جزایی یا مدنی نخواهند داشت و تا زمان صدور حکم قطعی، از کلیه حقوق قانونی و سازمانی برخوردار می‌باشند. تشخیص انطباق یا عدم انطباق اقدام مأمور با ضوابط این قانون در به کارگیری سلاح با رأی اکثریت هیئت کارشناسی مرکب از اعضای زیر می‌باشد: ۱- نماینده حفاظت اطلاعات یا حراست دستگاه ذی ربط مأمور ۲- نماینده بازرسی سازمان یا دستگاه ذی ربط مأمور ۳- دو نفر کارشناس مذکور در ماده (۶۱۴) قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲/۹/۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی، متخصص در امر سلاح ۴- یک نفر قاضی با معرفی رئیس سازمان قضایی نیروهای مسلح	✓			در راستای حفظ امنیت شغلی مأمورین در این ماده برخی تدابیر ضروری از جمله برخورداری از حقوق قانونی و سازمانی پیش بینی شده است. همچنین به جهت کمک به روند رسیدگی به پرونده‌هایی قضایی راجع به بکارگیری سلاح هیاتی مشورتی تشکیل خواهد شد.	

متن اصلاحی	اظهار نظر کارشناسی	ارجاع به کمیسیون	موافق به شرط اصلاح	مخالف	موافق	مصوبه کمیسیون	شماره ماده
						<p>تبصره ۱- هیئت کارشناسی می تواند در صورت نیاز از سایر کارشناسان مرتبط با موضوع بدون حق رأی دعوت نماید.</p> <p>تبصره ۲- در صورتی که نظر هیئت کارشناسی برای قاضی رسیدگی کننده مورد تردید باشد یا طرفین نسبت به نظر هیئت کارشناسی اعتراض نمایند، حسب مورد با رعایت مفاد و شرایط مواد (۱۶۵) و (۱۶۶) قانون آیین دادرسی کیفری موضوع به هیئت کارشناسی جدید مرکب از قاضی، نمایندگان و چهار کارشناس دیگر ارجاع می گردد.</p> <p>تبصره ۳- مسئول برگزاری جلسات کارشناسی بازرسی سازمان یا دستگاه ذی ربط مأمور بوده و نحوه اداره جلسات و تهیه گزارش در آیین نامه اجرایی این قانون مشخص می شود.</p>	
	<p>در این ماده نیز در راستای حمایت شغلی و قضایی از مأمورین تدابیری همچون سپردن وثیقه یا اعزام وکیل در پرونده های مربوطه پیش بینی شده است.</p>				✓	<p>در انتهای ماده (۱۳) این قانون، عبارت «سازمان های مربوط» جایگزین عبارت «نیروهای مسلح» می شود و تبصره آن به عنوان تبصره (۱) و سه تبصره به شرح زیر با عنوان تبصره های (۲) و (۳) و (۴) به آن اضافه می شود:</p> <p>تبصره ۲- در مواردی که اوضاع و احوال و قرائن دلالت بر آن داشته باشد که مأموران مشمول این قانون در راستای انجام وظیفه طبق ضوابط و مقررات اقدام به تیراندازی نموده و در اثر آن شخص یا اشخاصی مجروح یا فوت شوند و یا به اشخاصی خسارتی وارد شود و در این زمینه مأمور مذکور تحت تعقیب قرار گیرد چنانچه نتیجه آن به صدور قرار تأمین کیفری از نوع کفالت یا وثیقه منتهی شود، سازمان متبوع مأمور ملزم است تا پایان مرحله رسیدگی و صدور حکم قطعی در خصوص سپردن وثیقه اقدام کند.</p> <p>تبصره ۳- بیمه نامه معتبر مسئولیت مدنی مأمورین موضوع این قانون که مورد تأیید سازمان متبوع آنان باشد به عنوان وثیقه پذیرفته می شود و مراجع قضائی مکلف به قبول آن می باشند.</p>	۱۳

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهاری نظر کارشناسی	متن اصلاحی
	تبصره ۴- سازمان‌های به‌کارگیرنده مأمورین موضوع این قانون مکلفند پس از وقوع تیراندازی منتهی به جراحت یا فوت در تمام مراحل رسیدگی قضائی به منظور دفاع از حقوق مأمورین و سازمان مربوط، نماینده حقوقی یا وکیل اعزام کنند. نمایندگان مزبور از همه اختیارات و تکالیف وکلای دادگستری در مراجع قضائی برخوردار می‌باشند.					
۱۴	در ابتدای ماده (۱۴) قانون، عبارت «سازمان‌های مربوطه موظفند» جایگزین عبارت «نیروهای مسلح می‌توانند» می‌شود و عبارت «در مواردی که مقتضی بدانند» حذف می‌شود.	✓			اصلاحات عبارتی صورت گرفته است.	
۱۵	در ماده (۱۵) قانون، عبارت «و فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران» بعد از کلمه «سازمان برنامه و بودجه کشور» اضافه می‌شود.	✓				
۱۶	ماده (۱۶) قانون به شرح ذیل اصلاح می‌شود: ماده ۱۶- هرگاه مأمور برخلاف این قانون از سلاح استفاده کند، مورد پیگرد قانونی قرار می‌گیرد و حسب مورد به موجب حکم مراجع قضائی ذیصلاح به مجازات عمل ارتكابی محکوم می‌شود.	✓				
۱۷	متن زیر جایگزین ماده (۱۷) فعلی قانون می‌شود و شماره ماده (۱۷) به ماده (۲۰) تغییر می‌یابد: ماده ۱۷- در چهارچوب مفاد بند «ث» ماده (۱۰۳) قانون برنامه پنجساله هفتم پیشرفت ۱۴۰۳/۳/۱ به منظور اجرای مأموریت‌های محوله موضوع این قانون، در حدود اعتبارات مصوب و مطابق زمانبندی قانون مذکور، دوربین و تجهیزات الکترونیکی مناسب جهت نصب روی لباس‌های ضابطین فراجا تهیه و در اختیار آنان قرار داده خواهد شد.	✓			در راستای نظارت هرچه بیشتر و کمک به روند اثباتی پرونده‌های بکارگیری سلاح در این ماده با استفاده از ظرفیت قانون برنامه هفتم موضوع استفاده از دوربین بر روی لباس مامورین پیش بینی شده است.	
۱۸	متن زیر به عنوان ماده (۱۸) به قانون الحاق می‌شود: ماده ۱۸- ستاد کل نیروهای مسلح موظف است هر شش ماه یکبار گزارش اجرای این قانون را به «کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی» ارائه نماید.	✓			به جهت تقویت نظارت مجلس بر روند اجرای این قانون این ماده پیش بینی شده است.	

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
۱۹	ماده ۱۹- آیین نامه اجرایی این قانون توسط وزارت کشور با همکاری قوه قضائیه و وزارتخانه های دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، اطلاعات و دادگستری ظرف شش ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون تهیه می شود و پس از تأیید ستاد کل نیروهای مسلح به تصویب هیئت وزیران می رسد.			✓		به منظور اجرای دقیق تر و کامل تر مفاد این قانون در این ماده دستگاههای مرتبط مکلف به تهیه آیین نامه های مربوطه شده اند.	

منابع و مأخذ

[۱] قانون به کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری مصوب ۱۳۷۳/۱۰/۱۸

گزیده سیاستی

اصلاحات مصوب کمیسیون در خصوص قانون «به‌کارگیری سلاح توسط مأمورین نیروهای مسلح در موارد ضروری»، علاوه بر تقویت امنیت عمومی، از طریق تعیین دقیق‌تر ضوابط به‌کارگیری سلاح همچون لزوم برگزاری دوره‌های آموزشی در راستای تضمین حقوق شهروندی نیز می‌باشد.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

تهران، خیابان پاسداران، روبروی پارک نیاوران (ضلع جنوبی، پلاک ۸۰۲)

تلفن: ۷۵۱۸۳۰۰۰ صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۸۵۵ پست الکترونیک: mrc@majles.ir

وبسایت: rc.majles.ir